

Վահան Թեքեյան

Իմ վերջին սերս . . .

Իմ վերջին սերս, օ՛հ, այնքան առաջինին դեռ նման,
Սիրտս դեռ տաք է քեզմով ու կտանիմ քեզ հիմա
Ջգուշաքյլ, երկյուղած՝ մոխրի մը պես սրբազան
Ուրկե փյունիկ մը հառնել ու դեռ տանջել զիս կրնա . . .

Իմ վերջին սերս, օ՛հ, թռչո՛ւն չորս օր ապրած, չորս գիշեր,
Իմ և անոր աչքերուն, շարժումներուն ալ միջև,
Եվ մատնված տանջանքի, երբ դեռ հագիվ կբխեր
Երգին աղբյուրը կուրծքեն, հագի՛վ բացած էր ան թև . . .

Ի՛նչպես անուշ եղար դուն և ան ի՛նչպես կրցավ քեզ
Խոցել բառով մը միակ, երբ մոտեցր քիչ մ'իրեն,
Ինք որ տեսած էր զքեզ, քեզի ժպտած հեռուն . . .
Եվ դուն ի՛նչպես, վերջին սեր, եղար խոնարհ, եղար հեզ,
Ի՛նչպես անձայն, անպաշտպան ծոեցիր վիզդ ու ինկար,
Ի՛նչպես մնաց սրտիս մեջ քու մահու ճիշդ երկար . . . :